

Aansprakelijkheid voor loonheffingen bij onderaanneming

Ketenaansprakelijkheid en g-rekening: daarmee krijgt u te maken als u werk uitbesteedt aan onderaannemers. U blijft dan aansprakelijk voor de betaling van loonheffingen van de onderaannemer. In deze brochure leest u hoe de ketenaansprakelijkheid precies in elkaar zit, en hoe de g-rekening wordt gebruikt.

1 Waarover gaat deze brochure?

Deze brochure gaat over de ketenaansprakelijkheid. In deze brochure wordt uitgelegd hoe de ketenaansprakelijkheid werkt, wie ermee te maken kan krijgen en hoe de regeling wordt uitgevoerd. Daarbij krijgt het gebruik van de geblokkeerde rekening (de zogeheten g-rekening) speciale aandacht.

Wat is de ketenaansprakelijkheidsregeling? De Ketenaansprakelijkheidsregeling is een *anti-misbruikregeling*. Het gaat om het misbruik dat aannemers en onderaannemers van werk kunnen maken bij de afdracht van loonheffingen.

Let op!

De loonbelasting, premie volksverzekeringen, premies werknemersverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage ingevolge de Zorgverzekeringswet worden in deze brochure verder aangeduid met het begrip 'loonheffingen'.

De ketenaansprakelijkheidsregeling maakt de aannemer van een werk aansprakelijk voor de loonheffingen die zijn onderaannemer in verband met het werk of een deel daarvan moet afdragen.

Op zijn beurt kan de onderaannemer een deel van het werk dat aan hem is uitbesteed, aan een ander uitbesteden; zo kan een *keten* ontstaan van (onder)aannemers die allen bij de uitvoering van één werk betrokken zijn. De ketenaansprakelijkheidsregeling maakt elke schakel van de keten aansprakelijk voor alle volgende schakels in de keten.

De ketenaansprakelijkheidsregeling kent een mogelijkheid tot beperking van het risico van aansprakelijkstelling: het gebruik van een geblokkeerde rekening (g-rekening). De onderaannemer kan, na instemming van de Belastingdienst en de bank zo'n g-rekening openen. De aannemer stort op de g-rekening bedragen die overeenkomen met de loonheffingen die de onderaannemer in verband met het werk moet afdragen.

Let op!

Voor wie zelf de wettekst wil raadplegen: de bepaling van de ketenaansprakelijkheidsregeling is opgenomen in art. 35 van de Invorderingswet 1990

De onderaannemer mag de g-rekening ook gebruiken voor overmaking van de loonheffingen op een andere g-rekening als hij een deel van het werk verder uitbesteedt.

Voor wie is deze brochure bedoeld? Voor iedereen die met het aannemen en onderaannemen van werk te maken heeft. Hiertoe behoren ook de 'eigenbouwer', de 'verkoper van een toekomstige zaak', de opdrachtgever in de confectiesector en de koper van nog te vervaardigen kleding. Meer hierover in hoofdstuk 2.

Deze brochure is ook bedoeld voor administratiekantoren en anderen die aannemers en onderaannemers adviseren of aan hen diensten verlenen.

Let op!

Tot 1 januari 2006 geschiedde de uitvoering van de ketenaansprakelijkheidsregeling waar het de premies werknemersverzekeringen betrof door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV). Met ingang van 1 januari 2006 worden de premies werknemersverzekeringen door de Belastingdienst geïnd en is het UWV niet langer betrokken bij de ketenaansprakelijkheidsregeling.

2 Voor wie geldt de ketenaansprakelijkheidsregeling?

De ketenaansprakelijkheidsregeling geldt voor:

- de aannemer (zie 2.1)
- de onderaannemer (zie 2.1)
- de eigenbouwer (zie 2.2)
- de verkoper van een toekomstige zaak (zie 2.3)
- de opdrachtgever in de confectiesector (zie 2.4)
- de koper van nog te vervaardigen kleding (zie 2.5)

De ketenaansprakelijkheid is niet van toepassing op de uitlener of de inlener. (zie 2.6).

2.1 Aannemer en onderaannemer

De ketenaansprakelijkheidsregeling is van toepassing in situaties van aanneming van werk. Aanneming van werk is voor de ketenaansprakelijkheidsregeling ruimer dan wat in het Burgerlijk Wetboek onder aannemerij wordt verstaan.

De ketenaansprakelijkheidsregeling heeft het oog op de situatie dat een aannemer voor een opdrachtgever *een werk van stoffelijke aard* uitvoert *tegen een te betalen prijs*. De aannemer is daarbij niet in dienstbetrekking werkzaam.

Wanneer de aannemer de uitvoering van dat werk geheel of gedeeltelijk uitbesteedt aan een ander (die niet bij hem in dienstbetrekking is), is die ander onderaannemer.

Of iemand aannemer of onderaannemer is, hangt af van de inhoud van het door hem gesloten contract. Het contract moet voldoen aan de omschrijving van aanneming en onderaanneming van werk zoals die in de ketenaansprakelijkheidsregeling gegeven wordt (zie het voorgaande tekstblok).

Aanneming en onderaanneming van werk komen niet alleen voor in de bouwnijverheid en de metaalindustrie (groot- en kleinmetaal), maar ook in andere bedrijfstakken en branches.

2.1.1 Werk van stoffelijke aard

Het is soms moeilijk vast te stellen of een bepaald werk van stoffelijke aard is. Meestal zal de uitvoering van zo'n werk een tastbaar product opleveren.

Tot werken van stoffelijke aard moeten onder meer worden gerekend: bouwwerken, wegenaanleg, landbewerking, herstelwerkzaamheden, het vervaardigen van kleding. Maar ook het verrichten van diensten zoals het verpakken van goederen en schoonmaken behoren daartoe.

Niet-stoffelijk zijn de producten van in hoofdzaak persoonsgebonden arbeid van geestelijke of intellectuele aard, zoals de producten van auteurs en musici.

Ook de (zuivere) vervoersovereenkomsten vallen buiten de werking van de wet.

2.1.2 Te betalen prijs

De ketenaansprakelijkheidsregeling spreekt van 'een te betalen prijs'.

Daarmee wordt aangegeven dat ook de zogenaamde regie-overeenkomsten onder de werking van de wet vallen. De regieovereenkomst is een aannemingsovereenkomst, waarin is afgesproken dat wordt afgerekend op basis van gewerkte uren en verwerkte materialen.

2.2 Eigenbouwer

De ketenaansprakelijkheidsregeling beschouwt ook de eigenbouwer als aannemer.

Iedere ondernemer die *zonder opdracht van een ander* buiten dienstbetrekking in de normale uitoefening van zijn bedrijf een werk van stoffelijke aard uitvoert, is eigenbouwer. Als de eigenbouwer het werk geheel of gedeeltelijk door een ander laat uitvoeren, wordt die ander daardoor 'automatisch' onderaannemer.

Kenmerkend voor de eigenbouwer is dat het uitvoeren van een werk tot zijn normale bedrijfsuitoefening behoort. Het bedrijf zelf, en niet de bedrijfstak waartoe het behoort, geeft hierbij de doorslag.

In veel gevallen bestaat de normale bedrijfsuitoefening bijvoorbeeld uit het fabriceren van producten voor de markt. Maar het bedrijf kan daarnaast ook zelf zijn bedrijfsmiddelen vervaardigen en onderhouden die gebruikt worden bij de fabricage van deze producten.

In dat geval is het bedrijf ook eigenbouwer, met betrekking tot het vervaardigen en onderhouden van die bedrijfsmiddelen.

Ook als het bedrijf alle werkzaamheden uitbesteedt aan een ander, kan het toch als eigenbouwer worden beschouwd.

Dit is het geval als:

- de algehele leiding van het uit te voeren werk bij het bedrijf zelf berust, en
- het werk tot de normale bedrijfsuitoefening behoort.

Het bedrijf is in zo'n geval dus niet opdrachtgever.

Voorbeelden

Eigenbouwer:

1 de fabrikant die een bepaald onderdeel van het fabricageproces - bijvoorbeeld de verpakking van zijn producten - in zijn fabriek door een onderaannemer laat uitvoeren.

2 de woningbouwvereniging die zich bezighoudt met het ontwikkelen van bouwprojecten voor de verkoop of de verhuur, dan wel het onderhoud van de woningen in eigen beheer.

Let op!

In de confectiebranche zal het eigenbouwerschap vrijwel nooit voorkomen omdat in de confectiebranche ook de opdrachtgever onder de werking van de ketenaansprakelijkheid valt. Zie punt 2.4.

2.3 Verkoper van een toekomstige zaak

Als iemand een product verkoopt dat hij nog moet produceren, kan hij worden beschouwd als onderaannemer in de zin van de ketenaansprakelijkheidsregeling. Voorwaarde is dat de verkoop van het product voortvloeit uit of verband houdt met het uit te voeren werk.

Voorbeeld 1

Een aannemer heeft aangenomen een huis te bouwen. Voor dit huis moeten speciaal te ontwerpen en te vervaardigen trappen en kozijnen worden gekocht.

De verkoper verkoopt én construeert de trappen en kozijnen. De verkoper is dan onderaannemer. Als de verkoper de trappen en kozijnen alleen maar verkoopt en niet construeert, is hij géén onderaannemer.

Let op!

Als de verkoper/onderaannemer het werk voor meer dan 50% van de benodigde arbeidsuren uitvoert in zijn eigen bedrijf, dan geldt in het algemeen de ketenaansprakelijkheidsregeling niet. Zie ook 3.7.2.

Het voorgaande geldt niet voor de vervaardiging en elke daarop gerichte handeling van kleding, andere dan schoeisel.

2.4 De opdrachtgever in de confectiesector

Een opdrachtgever kan niet aansprakelijk worden gesteld op grond van de ketenaansprakelijkheid. Die aansprakelijkheid eindigt altijd bij de hoofdaannemer. Op dat uitgangspunt bestaat één uitzondering. Een opdrachtgever in de confectiesector kan wél aansprakelijk worden gesteld op grond van de ketenaansprakelijkheid. Als een aannemer in de confectiesector een opdracht aanneemt van een opdrachtgever dan kan die opdrachtgever aansprakelijk worden gesteld als de aannemer (of een van de 'schakels' verderop in de keten) zijn loonheffingen niet betaald. In de confectiesector wordt de keten van aansprakelijken dus verlengd met één schakel.

2.5 De koper van nog te vervaardigen kleding

Een koper van nog te vervaardigen kleding kan aansprakelijk worden gesteld op grond van de ketenaansprakelijkheid. Hij wordt in de wet gelijk gesteld met de opdrachtgever in de confectiesector (zie punt 2.4). De aansprakelijkheid van de koper van nog te vervaardigen kleding is ingevoerd om te voorkomen dat overeenkomsten tot aanneming van werk zouden worden gepresenteerd als overeenkomsten van koop en verkoop om de ketenaansprakelijkheid te ontlopen.

2.6 Ketenaansprakelijkheid niet bedoeld voor uitlener of inlener

De ketenaansprakelijkheid moet worden onderscheiden van de inlenersaansprakelijkheid. Van inlening van personeel is sprake als een werknemer door zijn eigenlijke werkgever (uitlener) ter beschikking wordt gesteld van een derde (inlener) om onder diens leiding of toezicht werkzaam te zijn. Deze werknemer blijft echter in dienst bij de uitlener. De uitlener is verplicht de loonheffingen en omzetbelasting te betalen voor de werknemer die door hem is uitgeleend.

De inlener is in beginsel hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de loonheffingen en omzetbelasting die de uitlener is verschuldigd in verband met de werkzaamheden van zijn uitgeleende werknemer. Zie ook 3.6.

Let op!

Voor wie zelf de regeling wil raadplegen: deze is neergelegd in art. 34 van de Invorderingswet 1990.

3 Aansprakelijkheid: waarvoor, wie voor wie en wanneer?

3.1 Voor welke belasting en premies geldt de aansprakelijkheid?

Iedere aannemer in de zin van de ketenaansprakelijkheidsregeling die ‘werk van stoffelijke aard’ aan een onderaannemer uitbestedt, is aansprakelijk voor:

- de loonbelasting
- de premie volksverzekeringen
- de premies werknemersverzekeringen
- de inkomensafhankelijke bijdrage op grond van de Zorgverzekeringswet die zijn onderaannemer in verband met dat werk is verschuldigd aan de Belastingdienst.

De loonbelasting, premie volksverzekeringen, premies werknemersverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage op grond van de Zorgverzekeringswet worden samengevat onder het begrip ‘loonheffingen’.

De bedragen van de loonheffingen worden bepaald aan de hand van heffingswetten.

Om te kunnen bepalen welk bedrag aan loonheffingen voor het te verrichten werk verschuldigd is, moet de hoogte van het fiscaal loon van de betrokken werknemers bekend zijn. Eventueel kan het fiscaal loon aan de hand van loongegevens van de onderaannemer worden bepaald.

Let op!

Meer informatie over de berekening van de verschuldigde loonheffingen staat op www.belastingdienst.nl/zakelijk/loonheffingen.

De Belastingdienst kan de aannemer ook aansprakelijk stellen voor invorderingsrente en eventuele kosten die betrekking hebben op de aanslag(en) loonheffingen.

3.2 Wie is voor wie aansprakelijk in de keten?

Bij uitbesteding van werk is de aannemer hoofdelijk aansprakelijk voor de loonheffingen die zijn onderaannemer in verband met dat werk is verschuldigd.

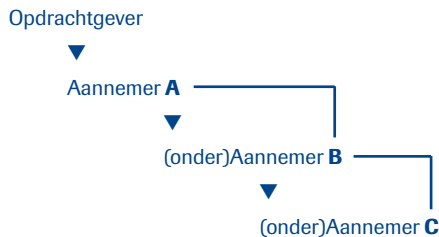
De onderaannemer kan op zijn beurt het werk, of een gedeelte daarvan, dat hij heeft aangenomen van de aannemer, uitbesteden aan een andere (onder)aannemer. De aannemer is dan ook hoofdelijk aansprakelijk voor de loonheffingen van die andere onderaannemer en van eventuele volgende onderaannemers.

Ook iedere onderaannemer zelf is hoofdelijk aansprakelijk voor de loonheffingen van de onderaannemers aan wie hij werk heeft uitbestedt, en van eventuele volgende onderaannemers.

Zo ontstaat een *keten* van aansprakelijke aannemers die bij een bepaald werk zijn betrokken. Als een van de onderaannemers in de keten de loonheffingen in verband met dit werk niet betaalt, dan kunnen de aannemers boven hem in de keten daarvoor aansprakelijk worden gesteld.

Dus: er kunnen meer aannemers tegelijk aansprakelijk zijn.

De *opdrachtgever* van het werk is *niet* aansprakelijk met uitzondering van de opdrachtgever in de confectiesector (zie punt 2.4).

Voorbeeld

A neemt een uit te voeren werk aan. Een deel van dit werk besteedt hij uit aan B. B besteedt weer een deel van het werk uit aan C. B wordt dan ten opzichte van C als aannemer aangemerkt.

In dit voorbeeld is A aansprakelijk voor de niet-betaalde loonheffingen van B en C. B is aansprakelijk voor de niet-betaalde loonheffingen van C. De opdrachtgever is niet aansprakelijk behalve wanneer dat een opdrachtgever in de confectiesector zou zijn.

3.3 In welke volgorde worden betrokken aannemers aansprakelijk gesteld?

De Belastingdienst zal de aannemer pas aansprakelijk kunnen stellen als de onderaannemer zijn loonheffingschuld niet betaalt.

Bij het aansprakelijk stellen in de keten houdt de Belastingdienst in de regel een bepaalde volgorde aan. Hierbij geldt het uitgangspunt dat de aannemer die het contract heeft gesloten met de onderaannemer als eerste aansprakelijk wordt gesteld.

Dit uitgangspunt kan worden doorbroken als:

- er door één of meer aannemers onzorgvuldig is gehandeld;
- bij het volgen van de normale volgorde de schuld onbetaald zou blijven. In dat geval kunnen alle aannemers in de keten tegelijkertijd aansprakelijk worden gesteld.

3.4 Aansprakelijkheid van de buitenlandse aannemer

De ketenaansprakelijkheidsregeling is niet van toepassing op een buitenlandse aannemer die in het buitenland werkzaamheden laat uitvoeren door een onderaannemer die in Nederland loonheffingen is verschuldigd voor de werknemers die bij hem in dienst zijn. Als een buitenlandse aannemer echter een werk in Nederland laat uitvoeren door een onderaannemer die in Nederland loonheffingen is verschuldigd voor de werknemers die bij hem in dienst zijn, dan kan die buitenlandse aannemer wel aansprakelijk worden gesteld.

Voor de loonheffingen die een niet in Nederland wonende of gevestigde aannemer is verschuldigd op grond van de ketenaansprakelijkheidsregeling is op zijn beurt hoofdelijk aansprakelijk:

- de leider van zijn vaste inrichting binnen Nederland,
- zijn binnen Nederland wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, dan wel
- degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden.

3.5 Eigenbouwer of opdrachtgever?

Een opdrachtgever kan niet aansprakelijk worden gesteld voor de niet-betaalde loonheffingen van zijn aannemers en onderaannemers. Wel is de opdrachtgever die als eigenbouwer wordt aangemerkt of de opdrachtgever in de confectiesector aansprakelijk. Zie hiervoor 2.2 en 2.4.

Het is niet altijd eenvoudig te bepalen of er sprake is van een opdrachtgever of een eigenbouwer; soms zal daarvoor een uitspraak van de rechter nodig zijn.

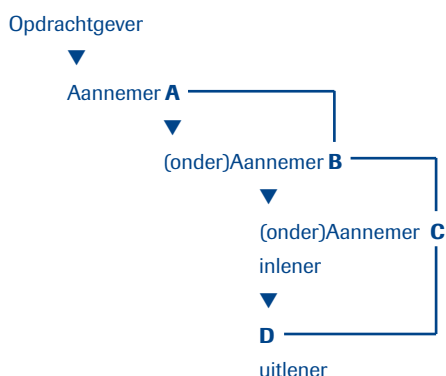
3.6 Aansprakelijkheid bij inlenen in de keten

De ketenaansprakelijkheid moet worden onderscheiden van de aansprakelijkheid bij inlening van personeel. Zie 2.6.

De onderaannemer die personeel inleent, is hoofdelijk aansprakelijk voor de loonheffingen en omzetbelasting die de uitlener is verschuldigd. Hij kan zich van deze aansprakelijkheid vrijwaren door te voldoen aan de daarvoor gestelde voorwaarden. Zie ook 2.6.

Als de onderaannemer/inlener aansprakelijk wordt gesteld voor de niet-betaalde loonheffingen van de uitlener en hij betaalt niet, dan zijn op grond van de ketenaansprakelijkheidsregeling ook de aannemers boven hem in de keten hiervoor aansprakelijk.

Voorbeeld

Stel dat onderaannemer C gebruik maakt van ingeleend personeel van uitlener D. C is dan aansprakelijk voor de loonheffingen die uitlener D is verschuldigd. Als C zijn aansprakelijkheidsschuld niet betaalt, kunnen de aannemers boven C in de keten aansprakelijk worden gesteld.

3.7 Uitzonderingen op de aansprakelijkheid

3.7.1 Niet-verwijtbaarheid

In sommige gevallen valt het niemand te verwijten dat de verschuldigde loonheffingen niet worden betaald. Dit kan gebeuren als er sprake is van een niet-voorzienbare algemeen geldende omstandigheid, zoals een plotseling verslechterde economische situatie, of uitzonderlijk slechte weersomstandigheden. Doet zich iets dergelijks voor, dan kan geen enkele aannemer in de keten aansprakelijk worden gesteld.

Voorbeeld

Een onderaannemer heeft de nodige voorzieningen getroffen om eventuele tegenslagen in zijn bedrijf het hoofd te bieden. Ondanks zijn voorzorgsmaatregelen wordt hij geconfronteerd met niet-voorzienbare calamiteiten. Deze brengen hem zoveel schade toe, dat hij niet aan zijn betalingsverplichtingen kan voldoen. In dat geval kan hem het niet-betalen van de verschuldigde loonheffingen niet worden verweten. Als ook anderen in de keten ter zake hiervan geen verwijt treft geldt de ketenaansprakelijkheid niet.

Let op!

Zodra echter de niet-betaling kan worden verweten aan één onderaannemer in de keten dan is elke aannemer boven hem in de keten aansprakelijk te stellen.

3.7.2 Twee uitzonderingen

In nog twee gevallen is de aannemer niet aansprakelijk voor de betaling van loonheffingen van zijn onderaannemer:

- 1 De onderaannemer voert het werk dat hij heeft aangenomen, geheel of grotendeels uit in zijn eigen bedrijf. 'Grotendeels' wil zeggen: voor meer dan 50 % van het benodigde aantal arbeidsuren. Deze uitzondering geldt echter niet bij de vervaardiging (en elke daarop gerichte handeling) van kleding andere dan schoeisel.

Voorbeeld

De onderaannemer heeft een bedrijf voor tekstverwerking. Het werk dat aan hem is uitbesteed, omvat voor meer dan 50% van het benodigde aantal arbeidsuren het verrichten van typewerk dat in zijn eigen bedrijf plaatsvindt. De aannemer is nu niet aansprakelijk voor de betaling van de loonheffingen met betrekking tot het uit te voeren werk.

Let op!

Het kan zijn dat deze onderaannemer een deel van het werk uitbesteedt. Daarmee wordt hij zelf als aannemer wel aansprakelijk voor de loonheffingen die zijn onderaannemer en eventueel volgende onderaannemers niet betalen.

- 2 Twee partijen sluiten een overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak. Zij spreken af dat de verkopende partij als onderaannemer een werk zal uitvoeren dat samenhangt met die verkoop. Het werk aan die zaak is echter van ondergeschikte betekenis.

Voorbeeld

Een aannemer koopt bij een fabrikant deuren die uit voorraad leverbaar zijn. Hij spreekt tegelijk af dat de fabrikant de deuren zal afhangen. Wat betreft dit afhangen van de deuren, is de fabrikant onderaannemer. In verhouding tot het produceren van de deuren is het afhangen een werk van ondergeschikte betekenis.

De aannemer is niet aansprakelijk voor de betaling van loonheffingen met betrekking tot het afhangen van de deuren.

Let op!

Als de fabrikant het afhangen uitbesteedt, wordt hij als aannemer aansprakelijk voor de loonheffingen die zijn onderaannemer en eventueel volgende onderaannemers niet betalen.

3.8 Samenloop bestuurders- en ketenaansprakelijkheid

Als de onderaannemer een rechtspersoon is, kunnen soms zowel bestuurders (van deze onderaannemer) als aannemers worden aangesproken voor de onbetaalde loonheffingen. In beginsel zullen eerst de bestuurders worden aangesproken. Zij worden in de regel niet aangesproken als vooraf duidelijk is dat de bestuurders geen of onvoldoende verhaal-mogelijkheden bieden.

4 Aansprakelijkstelling door de Belastingdienst

De aannemer(s) in de keten kunnen aansprakelijk worden gesteld voor de openstaande loonheffingen die de onderaannemer niet betaalt. De Belastingdienst deelt de aannemer door middel van een beschikking mee dat hij aansprakelijk wordt gesteld voor loonheffingen en voor welk bedrag.

4.1 Bezwaar tegen de aansprakelijkstelling

De aannemer kan tegen de aansprakelijkstelling bezwaar maken bij de ontvanger van de Belastingdienst. Dit moet hij schriftelijk doen binnen zes weken na de dagtekening van de beschikking waarbij hij aansprakelijk werd gesteld. Uit het bezwaar moet duidelijk blijken op grond waarvan bezwaar wordt gemaakt. Het bezwaar kan betrekking hebben op de reden van de aansprakelijkstelling en op de hoogte van het bedrag waarvoor aansprakelijk werd gesteld.

Als de ontvanger het bezwaar afwijst, kan tegen die beslissing beroep worden aangetekend bij de belastingrechter van de rechtbank, bij het gerechtshof (in hoger beroep na afwijzing van het beroepschrift door de rechtbank) en tenslotte kan nog beroep in cassatie worden aangetekend bij de Hoge Raad.

Als de aannemer in verband met het maken van bezwaar gegevens nodig heeft over de aanslag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld, kan hij deze opvragen bij de eenheid van de Belastingdienst bij wie hij de aansprakelijkstelling kan betwisten.

5 Mogelijkheden tot risicobeperking voor de aannemer

Als een aannemer met onderaannemers werkt, loopt hij het risico aansprakelijk te worden gesteld voor niet-betaalde loonheffingen verschuldigd door deze onderaannemers. Om dit risico te beperken, kan hij maatregelen nemen. In dit hoofdstuk worden enkele van deze maatregelen genoemd.

5.1 Verklaring van betalingsgedrag

De aannemer kan de onderaannemer ook vragen om een verklaring van betalingsgedrag. De Belastingdienst geeft zo'n verklaring aan de onderaannemer als hij daarom vraagt. De aannemer kan niet zelf bij de Belastingdienst een verklaring van betalingsgedrag van zijn onderaannemer vragen. De verklaring van betalingsgedrag is geen vrijwaringverklaring. De aannemer kan ondanks de verklaring toch aansprakelijk worden gesteld voor de niet-betaalde loonheffingen verschuldigd door zijn onderaannemer.

Let op!

Het is verstandig erop te letten dat de onderaannemer een recent en origineel exemplaar van de verklaring van betalingsgedrag overlegt.

Er kunnen drie soorten verklaringen van betalingsgedrag worden afgegeven. In hoofdstuk 8 wordt hier nader op ingegaan.

5.2 Kettingbeding

De aannemer kan in het contract met zijn onderaannemer een kettingbeding opnemen waardoor zonder toestemming van de aannemer de onderaannemer het werk niet verder mag uitbesteden. Op die manier heeft de aannemer een beter inzicht in het aantal onderaannemers dat in de keten voorkomt. Het sluiten van een kettingbeding kan nooit leiden tot vrijwaring van aansprakelijkheid.

5.3 Nakomen van administratieve verplichtingen

De aannemer is wettelijk verplicht met betrekking tot het uitbestede werk een boekhouding bij te houden en een loonadministratie te voeren. Deze administratie is van belang als de aannemer aansprakelijk wordt gesteld voor niet-betaalde loonheffingen verschuldigd door zijn onderaannemer. Het kan namelijk voorkomen dat de administratie van de onderaannemer onvoldoende is. In dat geval is de administratie van de aannemer een belangrijk hulpmiddel voor de Belastingdienst om de hoogte van de verschuldigde loonheffingen vast te stellen. Op die manier wordt voorkomen dat het bedrag van de aansprakelijkheid hoger wordt vastgesteld dan het werkelijk verschuldigde bedrag.

Is er geen administratie aanwezig, dan baseert de Belastingdienst de aansprakelijkstelling op een schatting van het loonbedrag.

De aanwezigheid van een deugdelijke administratie is van belang voor de werking van de wettelijke vrijwaring als gevolg van storting op de g-rekening van de onderaannemer. Zie daarvoor 6.1.

5.4 Het gebruik van de geblokkeerde rekening (g-rekening)

De aannemer kan zich beschermen tegen de aansprakelijkstelling voor de loonheffingen verschuldigd door zijn onderaannemer door het gebruik van een geblokkeerde rekening (g-rekening).

De g-rekening is een speciale rekening van een onderaannemer. Om deze rekening te openen moet de onderaannemer eerst een g-rekeningovereenkomst sluiten. Bij deze overeenkomst zijn drie partijen betrokken:

- de onderaannemer
- de bank
- de Belastingdienst

De Belastingdienst zal de overeenkomst slechts sluiten als hij van oordeel is dat de onderaannemer voor een g-rekening in aanmerking komt. Ook de bank beoordeelt of zij de overeenkomst wil sluiten. Als alle partijen akkoord zijn, kan de onderaannemer een g-rekening openen bij de bank.

De aannemer kan het bedrag aan loonheffingen dat onderdeel uitmaakt van de aannemsom met betrekking tot een werk, overmaken op de g-rekening van zijn onderaannemer. De onderaannemer kan de op zijn g-rekening gestorte bedragen alleen gebruiken voor het betalen van de loonheffingen.

Als de onderaannemer op zijn beurt een deel van het werk uitbesteedt, mag hij de g-rekening echter ook gebruiken voor betalingen op de g-rekening van zijn onderaannemer. Deze betalingen moeten dan wel bestemd zijn voor het voldoen van loonheffingen in verband met het uitbestede werk.

Als de aannemer gelden stort op de g-rekening van zijn onderaannemer, kan hij daaraan een wettelijke vrijwaring ontnemen als hij tevens voldoet aan een aantal voorwaarden. Zie 6.1.

De onderaannemer kan niet voor ieder aangenomen werk een afzonderlijke g-rekening openen. Hij moet één g-rekening gebruiken voor verschillende overeengekomen werken. Daarop kunnen dus bedragen worden gestort door verschillende aannemers. Zie ook 6.4.

Het gebruik van een g-rekening is niet verplicht.

6 De geblokkeerde rekening

Dit hoofdstuk gaat nader in op de risicobeperking die het gebruik van de g-rekening kan hebben. Aan de orde komt verder hoe de g-rekening moet worden geopend en hoe de g-rekening moet worden gebruikt.

De g-rekening is voor twee doeleinden bestemd:

- De onderaannemer kan de g-rekening gebruiken om zijn loonheffingschuld aan de Belastingdienst te betalen. Deze schulden moeten dan wel betrekking hebben op het werk dat door een aannemer aan de onderaannemer is uitbesteed.
- De onderaannemer kan zijn werk ook verder uitbesteden. Hij mag de g-rekening gebruiken om het desbetreffende gedeelte aan loonheffingen op de rekening van zijn onderaannemer (door) te storten.

Zelfstandige zonder personeel

Een zelfstandige zonder personeel (zzp-er) kan geen g-rekening openen, immers hij heeft geen personeel in dienst en behoeft derhalve geen loonheffingen af te dragen. Als hij deze niet verschuldigd is, loopt de aannemer ook geen risico daarvoor aansprakelijk gesteld te worden en bestaat er geen reden om een g-rekening te openen. Mocht de zzp-er vervolgens het werk weer uitbesteden aan een ander die mogelijk wel personeel aan de uitvoering van het werk zet, dan kan de zelfstandige wel van zijn vrije rekening een deel van de aanneemsom naar de g-rekening van zijn contractpartner (onderaannemer) overmaken.

Let op!

Voor de zzp-er in de confectiebranche geldt een uitzondering. Als de zzp-er werkzaamheden verricht in de confectiebranche, dan kan hij wél een g-rekening openen.

6.1 Vrijwaring bij storting op de g-rekening

Als de aannemer een bedrag voor de loonheffingen heeft gestort op de g-rekening van zijn onderaannemer, kan hij aan die storting onder bepaalde voorwaarden een wettelijke vrijwaring van zijn aansprakelijkheid ontlenen.

De Belastingdienst hanteert hierbij de volgende voorwaarden:

- De factuur van de onderaannemer moet voldoen aan de eisen die de Wet op de omzetbelasting 1968 daaraan stelt en moet bovendien melding maken van het tijdstip waarop de overeenkomst is gesloten. Ook moet uit de factuur een duidelijke identificatie van de overeenkomst blijken en het tijdvak of tijdvakken waarin het werk is verricht;
- Bij de betaling van de aannemer via de g-rekening van de onderaannemer moeten het factuurnummer en ook de andere identificatiegegevens van de factuur zijn vermeld;
- In de administratie van de aannemer moeten de gegevens van de betreffende factuur terstond kunnen worden teruggevonden.

Bovendien moet de aannemer een manurenadministratie bijhouden aan de hand waarvan zijn aansprakelijkheid kan worden vastgesteld.

Wanneer bij de storting op de g-rekening aan alle genoemde voorwaarden is voldaan, is de aannemer voor het bedrag van de storting wettelijk gevrijwaard van aansprakelijkheid voor de verschuldigde loonheffingen. Dat geldt ook als het gestorte bedrag de Belastingdienst uiteindelijk niet bereikt. Dan geldt wel de voorwaarde dat de aannemer niet wist of redelijkerwijs kon vermoeden dat de onderaannemer het op de g-rekening gestorte bedrag uiteindelijk niet zou gebruiken voor de betaling van de loonheffingen.

6.2 Verzoek tot toekenning van een g-rekening

Als de onderaannemer een g-rekening wil openen dan kan hij een schriftelijk verzoek doen tot toekenning van een g-rekening bij de Belastingdienst. Dit verzoek kan alleen worden gedaan op het daarvoor bestemde vragenformulier *Aanvraag g-rekening*.

Dit formulier is verkrijgbaar bij de Belastingdienst of kunt u downloaden bij www.belastingdienst.nl. Het openen van een g-rekening vindt plaats door het afsluiten van de g-rekeningovereenkomst waarbij de Belastingdienst, de bank en de ondernemer partij zijn.

Bij deze overeenkomst wordt een aantal belangrijke afspraken gemaakt:

- De bedragen die door de aannemer(s) op de g-rekening zijn gestort, mogen alleen worden gebruikt voor de betaling van de loonheffingen in verband met het in onderaanneming uitgevoerde werk (of de in onderaanneming uitgevoerde werken);
- Aan de Belastingdienst wordt een pandrecht op de saldi van de g-rekening verleend. Dit pandrecht stelt hem in staat om bij niet-betaling het volledige saldo te innen en daarmee de loonheffingschuld te voldoen.

Let op!

G-rekeningen zijn te herkennen aan hun rekeningnummers: het nummer begint met 99, gevolgd door een combinatie van zeven andere cijfers;

6.3 Beoordeling van het verzoek

Na ontvangst van het ingevulde vragenformulier Aanvraag g-rekening beoordeelt de Belastingdienst of de ondernemer voor een g-rekening in aanmerking komt.

De ondernemer komt in aanmerking voor een g-rekening:

- als hij werk in onderaanneming verricht of op korte termijn gaat verrichten en
- inhoudingsplichtige is voor de loonheffingen.

6.4 Weigering van een g-rekening

De Belastingdienst kan de toekenning van een g-rekening weigeren:

- als met de onderaannemer reeds een g-rekeningovereenkomst is gesloten en de onderaannemer niet aannemelijk kan maken dat hij voor zijn bedrijfsvoering meer dan één g-rekening nodig heeft, of
- als een gegronde vrees bestaat dat een onjuist gebruik zal worden gemaakt van de g-rekening.

Bij een weigering wordt de aanvragende ondernemer door de Belastingdienst schriftelijk en gemotiveerd ingelicht over het voornemen de aanvraag te weigeren. De ondernemer kan in dat geval binnen veertien dagen hiertegen bezwaar maken. Wanneer de Belastingdienst zijn weigering handhaaft, ontvangt de ondernemer hiervan schriftelijk bericht. Tegen de handhaving van de weigering kan niet op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar worden aangetekend.

Let op!

Als niet binnen veertien dagen bezwaar wordt gemaakt tegen het voornemen van Belastingdienst tot weigering van de g-rekening dan wordt dit voornemen automatisch een definitieve weigering.

6.5 Toekenning van een g-rekening

Als de Belastingdienst akkoord gaat met toekenning van een g-rekening zendt de Belastingdienst de ondertekende g-rekeningovereenkomst naar de ondernemer. Deze wordt verzocht de g-rekeningovereenkomst te ondertekenen en zich uiterlijk binnen 1 maand na toezending met de overeenkomst tot het bankkantoor te wenden voor het openen van een g-rekening. Indien de bank ook akkoord gaat met toekenning zorgt de bank voor verdere invulling en ondertekening en kent een g-rekeningnummer toe.

Het oorspronkelijke exemplaar van de overeenkomst wordt door de bank bewaard zolang de g-rekening in stand blijft, doch in ieder geval gedurende zeven jaren.

Let op!

Indien de termijn van 1 maand is verstreken, kan de ondertekende g-rekeningovereenkomst niet meer worden gebruikt. Er moet dan opnieuw een aanvraagformulier worden ingediend.

6.6 Nieuwe g-rekeningovereenkomst

Wanneer de g-rekeninghouder de rechtsvorm van zijn onderneming wijzigt (bijvoorbeeld een eenmanszaak wordt ingebracht in een BV) moet de bestaande g-rekeningovereenkomst worden opgeheven en een nieuwe g-rekeningovereenkomst op naam van de onderneming met de nieuwe rechtsvorm worden aangevraagd.

Hetzelfde geldt wanneer een werkmaatschappij als gevolg van een statutenwijziging wordt omgezet in een beheermaatschappij of holding. In dat geval moet de bestaande g-rekeningovereenkomst worden opgeheven en een g-rekening op naam van de nieuwe werkmaatschappij worden aangevraagd.

Formulieren voor het aanvragen en opheffen van een g-rekening zijn verkrijgbaar bij de Belastingdienst of kunt u downloaden bij www.belastingdienst.nl. Het verzoek om toekenning of opheffing van een g-rekening moet worden gezonden aan de Belastingdienst/Centrale administratie/Betalingsverwerking (B/CA/B).

6.7 Het storten van bedragen op de g-rekening van de onderaannemer

De aannemer mag zelf bepalen welk percentage van het loon uit de aanneemsom op de g-rekening wordt gestort. Toch is het verstandig als de te storten bedragen ongeveer overeenkomen met de werkelijk te betalen loonheffingen. Stort de aannemer namelijk te weinig op de g-rekening, dan is zijn risico aansprakelijk te worden gesteld onvoldoende gedekt. Stort hij te veel, dan kan de onderaannemer een bepaalde periode niet over zijn geld beschikken. De onderaannemer zal dan om deblokking moeten verzoeken. Zie daarvoor 6.9.

Let op!

Een storting van de aannemer die op de g-rekening wordt bijgeschreven nadat de onderaannemer is failliet verklaard, valt in de faillissementsboedel. De storting levert in dat geval geen wettelijke vrijwaring op. Dit houdt in dat bij een eventuele aansprakelijkstelling met deze storting van de aannemer geen rekening wordt gehouden.

6.8 Storting op en overmaking vanaf de g-rekening

Een aannemer kan bedragen voor de loonheffingen storten op de g-rekening van zijn onderaannemer. De onderaannemer kan deze bedragen vanaf zijn g-rekening overmaken naar de B/CA/B of naar een andere g-rekening.

Overmaking naar een andere g-rekening mag alleen als de onderaannemer op zijn beurt een deel van het werk heeft uitbesteed en dan nog alleen voor zover het de loonheffingen betreft in verband met dat deel van het werk.

6.8.1 Storting op de g-rekening van de onderaannemer/overmaking vanaf de g-rekening naar een andere g-rekening

De volgende gegevens moeten op de betalingsopdracht worden vermeld als de aannemer een bedrag stort op de g-rekening van de onderaannemer of als de onderaannemer vanaf de g-rekening een bedrag overmaakt naar een andere g-rekening: het nummer van de factuur welke de onderaannemer ter zake van het door hem aangenomen werk aan de aannemer heeft doen toekomen en voor zover toepasselijk tevens van een ander onderscheidend op die factuur vermeld kenmerk. Met dit nummer (en kenmerk) kan de factuur terstond worden teruggevonden in de administratie van de aannemer. Zie ook 6.1

6.8.2 Overmaking vanaf de g-rekening naar de Belastingdienst (B/CA/B)

Als een bedrag van de g-rekening naar de B/CA/B wordt overgemaakt, moet de betalingsopdracht de volgende gegevens bevatten:

- het nummer dat is vermeld op de uitnodiging tot het doen van aangifte of het aanslagnummer dat is vermeld op het aanslagbiljet;
- een specificatie van de werken waarop de betaling betrekking heeft.

Let op!

Het bankrekeningnummer van de B/CA/B bij de Postbank is 44.40.40

6.9 Deblokkering van de g-rekening

Het kan voorkomen dat het saldo van de g-rekening hoger is dan de loonheffingen waarvoor de bedragen zijn gestort. In dat geval kan de onderaannemer verzoeken de rekening voor het verschil te deblokken. Het verzoek moet schriftelijk worden ingediend bij de B/CA/B.

De onderaannemer dient hiertoe gebruik te maken van het formulier *Verzoek deblokking g-rekening*. Dit formulier is verkrijgbaar bij de Belastingdienst of kunt u downloaden bij www.belastingdienst.nl.

Als een bedrag is gedeblokkeerd, zal de aannemer daarvoor in de regel niet meer aansprakelijk worden gesteld, behalve als er sprake is van misbruik. Daarom zal door de Belastingdienst vóór het deblokken altijd eerst een onderzoek worden gedaan.

Als het verzoek om deblokking bij de Belastingdienst is binnengekomen en deze is van mening dat er niet gedeblokkeerd moet worden, dan deelt de B/CA/B dit schriftelijk mee aan de onderaannemer.

Als de Belastingdienst vindt dat de g-rekening kan worden gedeblokkeerd, verzoekt de B/CA/B de onderaannemer zijn bank opdracht te geven om het bedrag waarvoor machtiging tot deblokking zal worden verleend over te maken op de speciale bankrekening van de B/CA/B

Heeft de onderaannemer nog loonheffingen of andere belastingschulden, dan verrekent de B/CA/B die eerst. Als de onderaannemer geen openstaande loonheffingen of andere belastingschulden heeft, of als er na verrekening nog een bedrag over blijft, maakt de B/CA/B dit bedrag over op een gewone bank- of girorekening op naam van de onderaannemer.

6.10 Opheffing van de g-rekening

Bij beëindiging van de onderneming moet de g-rekeningovereenkomst worden opgeheven. U kunt hiervoor gebruik maken van het formulier Verzoek opheffing g-rekening, dat verkrijgbaar is bij de Belastingdienst of kunt u downloaden bij www.belastingdienst.nl. Het volledig ingevulde en ondertekende formulier zendt u aan de B/CA/B. Als de g-rekening nog een saldo heeft onderzoekt de B/CA/B of dit saldo kan worden gedeblokkeerd.

6.11 Eénzijdige opzegging van de g-rekening

Een g-rekening kan eenzijdig door de Belastingdienst worden opgezegd als:

- de ondernemer geen of op onjuiste wijze gebruik maakt van de g-rekening;
- de ondernemer geen werk meer verricht in onderaanneming;
- met de ondernemer al een g-rekening is gesloten, en hij niet aannemelijk maakt dat meer dan één g-rekening voor zijn bedrijfsvoering noodzakelijk is;
- de ondernemer geen werknemers meer in dienst heeft;
- de ondernemer failliet is verklaard;
- aan de ondernemer surseance van betaling is verleend.

Let op!

Tegen de eenzijdige opzegging van de g-rekening staat geen bezwaar of (hoger) beroepmogelijkheid open. Wel kunt u de civiele rechter (in kort geding) laten beoordelen of terecht is opgezegd.

6.12 Onjuist gebruik van de g-rekening en de gevolgen daarvan

Als de onderaannemer de g-rekening gebruikt voor andere doeleinden dan waarvoor deze is bestemd loopt hij de kans dat de Belastingdienst hierover een gerechtelijke procedure tegen hem aanspant. De Belastingdienst kan de onderaannemer daartoe dagvaarden voor de rechtbank. De Belastingdienst zal de rechter vragen om toekenning van een schadevergoeding. Ook kan de Belastingdienst de rekening éénzijdig zonder rechterlijke tussenkomst opzeggen. Zie ook 6.11 en 6.13 .

Daarnaast kan in bepaalde gevallen strafrechtelijke vervolging plaatsvinden. De onderaannemer wordt dan aangeklaagd wegens het plegen van een als misdrijf gekwalificeerd delict, namelijk het onttrekken van een zaak aan een ander die daarop een pandrecht heeft. Onder bepaalde omstandigheden kan ook sprake zijn van valsheid in geschrifte, bedrieglijke bankbreuk of deelneming aan een organisatie die het plegen van misdrijven tot oogmerk heeft. In de genoemde gevallen kan de Officier van Justitie een strafvervolgung instellen.

6.13 Verplichting tot terugstorting

Als een ondernemer een bedrag op zijn g-rekening ontvangt dat niet is bestemd voor loonheffingen in verband met aangenomen werk, moet hij dat bedrag terugstorten naar de g-rekening waarvan het afkomstig is. Doet hij dit niet dan pleegt hij wanprestatie. De Belastingdienst kan hem dan dagvaarden voor de civiele rechter. Ook is de kans groot dat de Belastingdienst de g-rekening van de storter en van de ontvangende g-rekeninghouder éénzijdig zal opzeggen. Zie 6.11

7 Administratie van de aannemer

Voor de aannemer geldt een aantal administratieve verplichtingen. In de prijs die hij aan zijn onderaannemer voor de uitvoering van een werk moet betalen is een bedrag aan loon begrepen; dit bedrag moet kunnen worden vastgesteld aan de hand van de administratie die de aannemer voert. Deze administratie moet worden onderscheiden van de normale loonadministratie van de aannemer.

De administratie van de aannemer moet zodanig worden ingericht en gevoerd dat daarin terstond of vrijwel terstond kunnen worden teruggevonden:

A de aannemingsovereenkomst of de inhoud daarvan, ingevolge welke de onderaannemer het werk verricht;

B gegevens inzake de nakoming van de overeenkomst met inbegrip van:

- de omschrijving van de in het kader van het werk te leveren prestatie,
- de plaats van uitvoering van het werk,
- het bedrag van het voor de uitvoering van het werk te betalen prijs, dat bestemd is voor loon,
- het bedrag aan loon dat deel uitmaakt van het werk voor zover het is verricht en
- de periode waarin (een gedeelte van) het werk is verricht;

C de betalingen die in verband met de nakoming van de aannemingsovereenkomst zijn gedaan.

Als de uitvoering van het werk een langere periode beslaat, spreken aannemer en onderaannemer vaak af dat betaling van de aannemersom plaatsvindt in gedeelten. De betaling is afhankelijk van de fase waarin het werk zich bevindt. Het is toegestaan hierbij aan te sluiten voor de administratie van het bedrag aan loon dat samenhangt met het werk voor zover dat is verricht.

8 De verklaring van betalingsgedrag

Een verklaring van betalingsgedrag kan de aannemer inzicht geven in het betalingsgedrag van de onderaannemer.

8.1 Wat is nu precies zo 'n verklaring van betalingsgedrag?

Een verklaring van betalingsgedrag is een schriftelijke verklaring van de Belastingdienst. Daarin staat dat de onderaannemer zijn loonheffingen die op het moment van de afgifte bekend zijn, heeft betaald. Dit is een zogenaamde *schone verklaring*. Er zijn verschillende verklaringen van betalingsgedrag. Zie daarvoor 8.3

De Belastingdienst verstrekt alleen een verklaring van betalingsgedrag van de onderaannemer als deze er zelf om vraagt. De Belastingdienst geeft zo'n verklaring niet aan de aannemer.

De onderaannemer die een verklaring van betalingsgedrag heeft, kan deze laten zien aan zijn (toekomstige) aannemer. Deze heeft daardoor enig inzicht in het betalingsgedrag van de onderaannemer.

Let op!

De verklaring van betalingsgedrag is geen vrijwaringsverklaring. De aannemer kan ondanks de verklaring toch aansprakelijk worden gesteld voor de niet-betaalde loonheffingen van zijn onderaannemer.

8.2 Verzoek om afgifte van een verklaring

De aanvraag voor de verklaring over de betaling van de loonheffingen moet schriftelijk worden ingediend bij de ontvanger van de Belastingdienst die bevoegd is met betrekking tot de woonplaats en/of de vestigingsplaats van de onderaannemer.

Let op!

Het is verstandig dat de aannemer erop let dat de onderaannemer het origineel van de verklaring van betalingsgedrag overlegt.

De Belastingdienst geeft de verklaring kort na ontvangst van de aanvraag af. Doorgaans duurt dit ongeveer een week.

8.3 Twee soorten verklaringen van betalingsgedrag

De onderaannemer kan in twee gevallen van de Belastingdienst een verklaring van betalingsgedrag krijgen:

a. Een schone verklaring.

De onderaannemer ontvangt een *schone verklaring als hij alle loonheffingen heeft betaald*. De Belastingdienst geeft alleen een schone verklaring af als de onderaannemer de volgens aangifte verschuldigde alsmede de nageheven loonheffingen heeft voldaan.

Het kan zijn dat de onderaannemer bezwaar en/of beroep heeft aangetekend tegen nageheven loonheffingen. Hij zal van de Belastingdienst in dat geval alleen een *schone verklaring* krijgen als hij die naheffingen eerst betaalt (zie ook onder b hierna).

De Belastingdienst geeft ook een *schone verklaring* als tot het bedrag van de aanslag(en) zekerheid is verstrekt.

b. Een voorbehoudverklaring.

De onderaannemer ontvangt een *voorbehoudverklaring* als:

- de verschuldigde loonheffingen zijn voldaan met uitzondering van de bedragen waarvoor een betalingsregeling is getroffen wegens tijdelijke liquiditeitsproblemen, en die regeling tijdens de afgifte van de verklaring ook wordt nagekomen;
- de verschuldigde loonheffingen zijn voldaan met uitzondering van de bedragen waarvoor uitstel van betaling is verleend in verband met een ingediend bezwaar- of (hoger)beroepschrift.

8.4 Verzoek om een verklaring door een nieuwe onderaannemer

Als een nieuwe onderaannemer een verklaring van betalingsgedrag aanvraagt, kan die niet worden afgegeven. Er bestaat namelijk nog geen betalingsverplichting.

De Belastingdienst zal de onderaannemer schriftelijk meedelen dat hij geen verklaring krijgt, omdat hij nog niet eerder loonheffingen heeft hoeven afdragen.

Een nieuwe onderaannemer is in dit verband ook de onderaannemer die de werkzaamheden van een ex-ondernemer voortzet of de onderaannemer die zijn bedrijf opnieuw begint.

8.5 Verzoek om een verklaring door een zelfstandige zonder personeel

Zelfstandigen zonder personeel (zzp-ers) hebben geen werknemers in dienst. Zij hoeven daarom geen loonheffingen op aangifte af te dragen.

Toch wil de aannemer meestal dat ook zzp-ers een verklaring van betalingsgedrag laten zien. In zo'n geval ontvangt de zzp-er, als hij om een verklaring van betalingsgedrag vraagt, een schriftelijke mededeling van de Belastingdienst waarin hem informatie over zijn positie wordt verstrekt.

8.6 Verzoek om een verklaring door een curator/bewindvoerder

Het bedrijf van een onderaannemer wordt soms voortgezet door een curator of bewindvoerder.

De Belastingdienst geeft dan geen verklaring van betalingsgedrag af. Dit komt omdat er geen zekerheid bestaat of de loonheffingen die zijn ontstaan door de voortzetting van het bedrijf, ook daadwerkelijk zullen worden afgedragen.

Als het bedrijf echter langere tijd wordt voortgezet en de curator of bewindvoerder alsnog om een verklaring vraagt, dan wordt die wel afgegeven. Het hangt af van de omstandigheden of dit een schone verklaring of voorbehoudverklaring zal zijn. Zie 8.3.

8.7 De Belastingdienst weigert afgifte van een verklaring

Alleen als er sprake is van één van de gevallen bedoeld in 8.3, krijgt de onderaannemer een verklaring van betalingsgedrag van de Belastingdienst. In alle andere gevallen niet. Hij ontvangt hiervan schriftelijk bericht.

9 Heeft u nog vragen?

Het kan zijn dat u na lezing van deze brochure nog vragen heeft.

Voor meer informatie kunt u terecht bij de BelastingTelefoon: 0800 - 0543, op maandag tot en met donderdag van 8.00 tot 20.00 uren op vrijdag van 8.00 tot 17.00 uur.